

A KÚRIA
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.VII.39.283/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet
(címe)
ügyintéző: ... kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos
(címe)

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma:
Miskolci Törvényszék 6.K.700.201/2020/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 6.K.700.201/2020/9. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000, - (ötvenezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a 43.481, - (negyvenháromezer-négyszáznyolcvanegy) forint elsőfokú és az 57.975, - (ötvenhétezer-kilencszázhetvenöt) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2014. március 1-től hivatásos szolgálati jogviszonyban az alperes ... állományában járőr, majd 2019. október 1-jétől járőrvezető beosztásban dolgozott.

[2] A felperes 2016. december 1. és 2019. szeptember 30. közötti időszakban havonta változó alkalommal, meghatározott munkavégzési napokon járőrpárban végzett szolgálata során parancsnokként kijelölt rendőrként, ún. járőrparancsnokként járt el. Ennek keretében felelősséget viselt járőrtársa intézkedéséért, járőrtársát utasíthatta, irányíthatta, az alperesnél az eredeti járőr beosztásához nem tartozó szolgálati feladatot látott el, amelyért külön juttatásban, megbízási díjban nem részesült.

A felperes keresete és az alperes védirata

[3] A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően előterjesztett keresetében 2016. december 1. és 2019. szeptember 30. közötti időszakra vonatkozóan 724.692, - forint megbízási díj és ezen összeg 2018. május 1-től számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetében arra hivatkozott, hogy a perbeli időszakban a járőr beosztása helyett ténylegesen járőrvezető beosztásban foglalkoztatták, amelyért külön juttatásban nem részesült. Kereseti követelésének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésének c) pontját jelölte meg, továbbá hivatkozott a Kúria ítélezési gyakorlatára. A megbízási díj mértékét havi 1-3 járőrvezető szolgálat esetén az illetményalap 50%-ában, havi 4 vagy azt meghaladó járőrvezető szolgálat esetén az illetményalap 75%-ában kérte meghatározni.

[4] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. A szolgálati panaszt elutasító határozatban foglalt indokolást fenntartva arra hivatkozott, hogy a felperes a kinevezésétől járőr beosztáshoz tartozó feladatokat látott

el. Álláspontja szerint a felperes keresetében összemosta a személyügyi jogszabályok és a szervezési állománytáblázat szerinti járőrvezető beosztást, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 87. §-ában és a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 7. pontjában foglaltak szerinti ideiglenes jelleggel létesített szolgálati előjárói viszonyt jelölő parancsnoki minőséget. Utalt arra, hogy a 2016. december 1-től 2017. március 24-ig hatályos ORFK utasítás megtevesztően, azonos módon használta a járőrvezető kifejezést a beosztás és az előjárói minőség megnevezésre. A jelenleg hatályos járőrszabályzat már elnevezésében is különbséget tesz a beosztás és az ideiglenes jelleggel létesített előjárói viszony között.

[5] Az alperes a keresetet összecszerűen is vitatta, és azt állította, hogy az összesen 33 hónapból 24 hónap esetében a felperes kevesebb mint négy alkalommal került parancsnokként kijelölésre, ezért a megbízási díj az illetményalap 50 %-át nem haladhatja meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] A Miskolci Törvényszék 6.K.700.201/2020/9. számú ítéletével kötelezte az alperest 724.692, - forint, valamint ezen összeg 2018. május 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata és 50.728, - forint perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy a 43.481, - forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában azt vizsgálta, hogy megvalósult-e a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában megkövetelt többletfeladat ellátása azzal, hogy a felperes a járőrszolgálat során meghatározott szolgálati napokon járőrparancsnokként végezte a feladatait, továbbá a szolgálati előjáró státusz azonosítható-e a munkaköri jegyzékben szereplő járőrvezető beosztással. Ennek megállapítása érdekében a Kúria BH2018.24. számú döntésében foglalt iránymutatásra figyelemmel a járőrvezető munkaköri leírásban foglalt feladatokat vetette össze a felperes járőrparancsnokként végzett tényleges feladataival.

[8] A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait – így a tanúvallomásokat és a felperes nyilatkozatát – értékelve megállapította, hogy a járőrszolgálat során a parancsnoknak kijelölt személyt többletfelelősség terheli, a járőrtárs irányába utasításadási, döntési jogosultsága van. Felel az intézkedésekért, megírja a jelentéseket, tehát a járőrvezetővel azonos feladatokat lát el. Az ORFK utasítás szerint a kijelölt járőrparancsnok a szolgálat teljesítése során a járőrtárs szolgálati előjárója, ezáltal a szolgálati előjáró által ellátandó feladatok is a munkája részét képezik, amelyek a járőr beosztáshoz képest többletfeladatot jelentenek.

[9] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a járőr beosztás és a felperes járőrparancsnokként ellátott feladatai közti különbség a felelősség, az utasításadási jog és a döntési jogosultság tekintetében állt fenn. A felperest járőrparancsnokként többletfelelősség terhelte, amely egyúttal többletfeladat ellátását is jelentette. A járőr beosztású felperes az általa megjelölt szolgálati napokon járőrparancsnokként ugyanazokat a feladatokat látta el, mint a járőrvezető beosztású rendőr, ugyanolyan felelősség terhelte, ezért megállapítható volt a többletvegyenlőség ellátása.

[10] Az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékét azokban a hónapokban, amikor a felperes 1 – 3 szolgálati napon látott el parancsnoki feladatokat a rendvédelmi illetményalap 50 %-ában, 4 vagy ennél magasabb számú szolgálatellátás esetén a rendvédelmi illetményalap 75 %-ban állapította meg.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[11] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a marasztalás összegének 637.725, - forintra történő leszállítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába, valamint (1) – (5) bekezdéseibe, a BM rendelet 87. § (1) bekezdésébe és 88. §-ába, továbbá az ORFK utasítás 7., 20. és 23 – 24. pontjaiba ütközően jogszabálysértő. Sérelmezte, hogy a törvényszék annak ellenére, hogy a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, a jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte, illetve a tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése során téves következtetésre jutott, ezért ítélete jogszabálysértő.

[13] Az alperes érvelése szerint a törvényszék ítéletének indokolásában az ORFK szabályzat 22. pontjának figyelmen kívül hagyásával tényként rögzítette, hogy járőrparancsnokként a felperes viselte járőrtársa intézkedéséért a felelősséget, holott az intézkedés jog-, és szakszerűségéért, kényszerítő eszköz alkalmazása esetén az arányosságáért elsősorban mindig az intézkedést foganatosító rendőr tartozik kártérítési, fegyelmi és büntetőjogi felelősséggel. Tény, hogy járőrpár esetén a parancsnokként kijelölt személy is felel a járőrpár által foganatosított intézkedések jog-, és szakszerűségéért, de a törvényszék azon megállapítása, hogy ez a felelősség kizárólag a parancsnokként kijelölt személyt terheli, ellentétes a jogszabályi rendelkezésekkel és a meghallgatott tanúk vallomásával is.

[14] Annak ellenére, hogy az elsőfokú ítélet szerint a járőrvezető beosztást el kell határolni a szolgálatonként létesített járőrparancsnoki státusztól, a törvényszék nem adott számot arról, hogy a járőrvezető munkaköri leírásban rögzített feladatok mennyiben egyeznek meg a kijelölt járőrparancsnokként ellátott feladatokkal. A periratokhoz csatolt járőr és járőrvezető munkaköri leírásokból megállapítható, hogy a járőrvezető beosztásban ellátandó feladatok lényegében nem különböznek a járőr beosztásban ellátandó feladatoktól. A járőrvezető beosztásba történő kinevezésnél nem kizárólagos szempont az ellátott feladatok köre, hanem a járőr beosztásban eltöltött idő hosszának és a rendészeti szakirányú végzettség megszerzésének van jelentősége. Járőrvezető beosztásba több éves járőr gyakorlattal, megfelelő rendészeti szakképesítéssel rendelkező személyt neveznek ki, elismerve a területen szerzett magasabb képzettséget és a megszerzett szakmai tapasztalatot. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy amennyiben két járőrvezető kerül egy járőrpárba beosztásba, közülük is ki kell jelölni a parancsnokot. Az elsőfokú bíróság tehát a csatolt bizonyítékok megfelelő értékelését jogszabálysértő módon elmulasztotta, és a konkrét munkaköri feladatok megjelölése nélkül tett olyan megállapítást, hogy a parancsnokként kijelölt személy járőrvezető beosztásába tartozó feladatokat lát el.

[15] Az alperes nem vitatta, hogy a kijelölt járőrparancsnoknak az adott szolgálatra létesített szolgálati előjárói státusza alapján utasításadási joga van járőrtársa felé. Az elsőfokú bíróság azonban figyelmen kívül hagyta ... 9. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített vallomását, amely szerint ez a döntési jogosultság csak kisebb jelentőségű kérdésekre korlátozódik, amit az ORFK Utasítás 14. pontja is alátámaszt. A törvényszék jogszabálysértően figyelmen kívül hagyta ... és ... korábbi vallomását módosító nyilatkozatát a szolgálatok végén írt jelentésekre nézve. A meghallgatott tanúk általános tartalmú nyilatkozatot tettek arra nézve, hogy a járőrparancsnok a járőrhöz képest többletfeladatokat lát el, azonban azokat nem nevesítették, azt a saját maguk által is megcáfolt jelentésírás, intézkedésért való többletfelelősség, illetve az utasításadási jog kivételével nem jelölték meg.

[16] Az alperes álláspontja szerint a törvényszék az ORFK Utasítás 20 – 24. pontjában, a járőrparancsnoknak kijelölt járőr feladatait anélkül értékelte járőrvezetői feladatként, hogy ezt a járőrvezető munkaköri leírással alátámasztotta volna. A hivatásos szolgálati jogviszonyhoz kötődő szolgálati előjárói minőséget és az azzal összefüggésben gyakorolt jogokat és kötelezettségeket tévesen és jogszabálysértő módon olyan önálló feladatkörnek tekintette, amelyet a felperes mint beosztásához nem tartozó feladatkört látott el. A felperes azonban a saját beosztása szerinti járőr feladatokat látta el a járőrszolgálat teljesítése során, következésképpen őt többletfeladat ellátása hiányában a Hszt. 71. §-ában szabályozott megbízási díj nem illeti meg.

[17] Az alperes másodlagos fellebbezési érvelése szerint miután a felperes a perbeli 33 hónapos időszakban 24 hónap esetén kevesebb mint 4 alkalommal teljesített járőrparancsnoki szolgálatot, a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott minimális mértéknél magasabb összegű megbízási díjra nem jogosult.

[18] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az érintett szolgálati napokon, az arra jogosult előjáró által, az eligazító lapon meghatározottan járőrvezető feladatokat látott el, amely különösen a rendőri intézkedések foganatosítását, azok jog-, és szakszerűségéért való felelősséget, a parancsnok felé történő beszámolási kötelezettséget, annak írásba foglalását és a technikai eszközökért való felelősséget jelentette. A 2015. július 1-től hatályos 30/2015. (VI.16.) BM rendelet 2. számú melléklete VII. pontja alapján a helyi szervnél a járőr A, a járőrvezető B besorolási kategóriájú, így a két beosztás egyértelműen elhatárolható egymástól.

[20] A járőr és járőrvezető beosztások elhatárolását, munkaköri feladatait és a felelősségét a Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr és Őrszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 22/1997. (XI.18.) ORFK utasítás I. Fejezet 9 – 12. pontjai tartalmazzák. A 2017. július 1-től hatályos 13/2017. (III. 24.) számú ORFK utasítás bár tudatosan kerüli a járőrvezető kifejezés használatát, ugyanakkor a kijelölt parancsnoknak meghatározott többletfeladatokat és többletfelelősséget állapít meg. A kijelölt parancsnok mint szolgálati előjáró látja el a feladatait, amely igazolja a magasabb beosztású feladatellátást, figyelemmel a Hszt. 2. § 26. pontjában rögzítettekre. Az eljárás során bizonyításra került továbbá, hogy meghatározott szolgálati napokon a felperes ugyanazt a munkát végezte, amit a kinevezésük szerinti járőrvezetők, amelyet bizonyít az utasítás több, különösen 20 – 24. pontja is. Tévedett az alperes akkor, amikor a járőr és járőrvezető beosztások elhatárolásánál a szolgálati idő hosszára, gyakorlatra, végezetségre hivatkozik. A járőr és járőrvezető beosztást objektív módon kell elhatárolni, mivel az eltérő besorolásból következően azokhoz eltérő feladatoknak kell társulnia. Egy járőrnek a járőrvezetői kinevezése nem lehet valami jutalmazás eredménye tényleges munkaköri feladatok módosulása nélkül.

[21] Az alperes alaptalanul hivatkozott a szolgálati szabályzat 87 – 88. §-ira is, ugyanis nem mentesülhet a megbízási díj fizetése alól azon az alapon, hogy felperes esetlegesen szolgálati előjáró-e éppen azon a napon, amikor a járőrvezető feladatokat látja el. A felperes esetleges szolgálati előjárósága nem releváns a perben, különösen, hogy egy adott szolgálatban a járőrtársnak több szolgálati előjárója is van, akik saját beosztással és feladatkörrel rendelkeznek. A felperes a perbeli szolgálatok ellátása során nem elsősorban szolgálati előjáró volt, hanem a járőr beosztáshoz képest olyan többletfeladatokkal és felelősséggel rendelkezett, amely megegyezett a járőrvezetőjével. Sérelmezte, hogy az alperes előre tervezetten több hónapon, éven keresztül láttat el járőrvezető feladatokat pusztán azért, mert nincs elég kinevezett járőrvezető, vagy az állománytábla nem biztosít lehetőséget a járőrvezető beosztásra.

[22] A felperes álláspontja szerint az alperes megalapozatlanul kifogásolta a megítélt megbízási díj összezszerűségét is. A törvényes kereteken túl ugyanis a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet határozza meg a díjazás megállapítandó mértékét. Ennek 10. § (2) bekezdése alapján pedig a megbízási díj mértékét a munkáltatói jogkört gyakorló vezető a feladattal, valamint a feladat ellátására beosztottak számával arányosan állapítja meg. A hivatkozott BM rendeleten túl a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szól 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdése alapján a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A havi nagyobb számú és magasabb beosztású feladat ellátása okszerűen magasabb megbízási díjjal ellentételezendő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A fellebbezés a következők szerint megalapozott.

[24] A Kúria a fellebbezéssel támadott ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – vizsgálata felül.

[25] Az alperes a fellebbezésében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, 71. § (1) – (5) bekezdéseinek, a BM rendelet 87 – 88. §-ainak, valamint az ORFK utasítás 7., 20. és 23 – 24. pontjainak megsértésére hivatkozott. Azt állította, hogy a felperest a járőrszolgálatban megillető irányítási és utasításadási jogkörök nem a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátását, csupán az előjárói viszonyból eredő kötelezettségek teljesítését jelentették.

[26] A perben irányadó tényállás szerint a 2016. december 1. és 2019. szeptember 30. közötti időszakban a felperes járőr beosztásban teljesített szolgálatot az alperesnél, amely időtartam alatt havonta eltérő mértékben járőrparancsnok feladatokat látott el.

[27] A felperes a keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) alpontjára alapította, amely szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Ebből következően a perben azt kellett vizsgálni, hogy a járőrpárban kijelölt vezetőként (járőrparancsnokként) történő járőrözés a szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletfeladatként értékelhető-e.

[28] A Kúria BH 2018.24. számú döntésében adott iránymutatás szerint a hivatásos állomány járőrbeosztású tagjának kijelölt vezetőként történő járőrözése az illetménykülönbözet vagy megbízási díj iránti igényt akkor alapozhatja meg, ha a járőrpár vezetőnek kijelölt tagja ténylegesen ellátja a járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat.

Ennek megfelelően a felperesnek a perben azt kellett igazolnia, hogy a járőrszolgálat vezetőjeként őt terhelő, a járőrtárs irányába fennálló irányítási és utasításadási hatásköre a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatellátást jelentették.

[29] Az elsőfokú bíróság – a tanúvallomások figyelembevételével – a járőrparancsnokot megillető többletfelelősség, utasítási és döntési jogosultság alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a hivatkozott járőrszolgálatok alatt járőrvezető beosztásba tartozó többletfeladatot látott el, így megbízási díjra jogosult. Ítéletét az ORFK utasításra alapította, ugyanakkor annak az elsőfokú ítéletben hivatkozott 20-24. pontjai nem a járőrvezető beosztás

munkaköri feladatait, hanem a járőrparancsnok szolgálati előjárói jogviszonyából eredő intézkedési, utasításadási és felelősségi szabályait tartalmazza. E rendelkezések ezért nem támasztják alá a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátását, amelynek értékelésekor az alperes védiratához csatolt munkaköri leírásokban foglaltakat kellett értékelni.

[30] Az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy – jóllehet a járőr és járőrvezető beosztás (munkakör) eltérő besorolású – a munkaköri leírásokban foglalt felelősségi és hatásköri szabályok nem mutatnak eltérést, a magasabb beosztáshoz többletfeladat ellátása nem társul. E két beosztású szolgálatot teljesítő hivatásos állományú személy elsődleges feladata a járőr szolgálat teljesítése, amelyet az ORFK utasítás 5. pontja alapján egy fős járőr, járőrpár, járőrcsoporthoz vagy megerősített járőrcsoporthoz keretei között látja el. A járőrparancsnok kijelölése a szolgálatparancsnok kötelessége, kijelölés hiányában pedig e feladatot a BM. rendelet 87.§ (1) bekezdése szerint meghatározott rendőr látja el. A BM rendelet előírásából következően a járőrszolgálatot azonos beosztású rendőrök is elláthatják, ebben az esetben a magasabb rendfokozatú rendőr minősül szolgálati előjárónak, akinek a BM rendelet 88.§ (1) bekezdés a)-k) pontban felsorolt irányítási, ellenőrzési és intézkedési feladatai vannak.

[31] A fentiekből következően az elsőfokú bíróság jogszabálysértően következtetett arra, hogy a felperes esetében megvalósult a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátása, mert a perbeli szolgálatok alatt őt megillető többletjogosultságok és kötelezettségek az előjárói minőségből fakadó, a BM. rendelet 88.§ (1) bekezdésében és az ORFK utasítás 20-24- pontjaiban felsorolt feladatok voltak, ezért megbízási díj fizetését nem alapozhatták meg.

[32] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Záró rész

[33] Az alperes költségjegyzék felszámításával érvényesített költsége megfizetésére a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján köteles figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § és 4. § (1) – (2) bekezdésére.

[34] A felperes a 73/2009. (XII.22.) IRM rendelet 1. §-a alapján munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért az első- és másodfokú eljárás illetékét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel az állam viseli.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. augusztus 2.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

